

מסורת הש"ס

(א) לעיל ז. [וש"נ], (ב) ז"ב קז.,
(ג) [בכורות מח.], (ד) [ע"י
פירש"י בזה ז"מ יד: כתובות
לג.], (ה) מהרנ"ש מ"ו, (ו) [וע"י
תוספות ז"ב זב: ד"ה אי
דליכא ותוס' לקמן מו: ד"ה
ה"ג].

תורה אור השלם

1. בַּעַל הַבּוֹר יִשְׁלַם כֶּסֶף
יָשִׁיב לְבַעְלָיו וְהַמֶּת יִהְיֶה
לָּוִי: שְׁמוֹת כ"א ל"ד

גליון הש"ס

גבו' מספקא ל' אי ביורשים.
עי' ז"צ סב ע"ב תוספות
ד"ה אתמר:

הגהות הגר"א

[א] תוֹם ד"ה משהחזיק בו
כ"ז שֶׁלֹא הֵלֵךְ בוֹ. י"ב ור"ף
מפרש שֶׁעִירְבוּ עִם שְׂדוּמֵי
ע"ש: **[ב]** שֶׁם בִּאֲד וּבִלָּא נִתַּן
מַעוֹת אֲחֵיר. י"ב ורמב"ם
מפרש אֲפִילוּ צִנְתָּן מַעוֹת:
[ג] בִּיאֲד וְאִתָּ וּלְמַלְא. י"ב
לפי מ"ש בְּחוֹם לְדַמְטָה ד"ה
רַב הוֹאֵל כִּי לֹא קָדַם מִדֵּי
וְעַי מוֹסְפוֹת דְּב"מ ד' א' ד"ה
עד:

רבינו חננאל

פ' חיתא דקטירי, קוד קשר
 מלל ולא [נדדע] אי מיט א
 זאך און שטען יב, וקנהת
 אותו כמה שיש בו ונמצא
 מים, ק' זו. ור' הונא אמר
 ל' מלילי מלילי ור' אבהו (א)
 דקאן אלא או ספק ואי מיט.
 ואותיב עליה בר נחמן ישיב
 ברכות שוה ספק. ופריק ל'
 בלית ספקי' דביתא דביתא
 ליה. ואמ' ליה בר נחמן
 בלית ליה פשיטא, דאמר
 איניש ממרי שולחן (פאראן)
 אפירט. ור' הונא אמר
 מהו דתמי' אמרי' ליה זיל
 טרח ובין אייתי לה, קמיל
 איה. מיהא שמענין ליה
 מסקינן לבשל חזק בארעא
 בשומא אלא חזק דקין ס'
 דלית ליה לולה מעת
 למפריעה. אבל אי אית ליה
 מעות, מחייבין ליה
 למפריעה או לזבני הוא
 לאיתויי ליה מעותי. יש מי
 שאומ' הני מעותי, בנינקין,
 דכתי' בהו מיטב. והאי
 גריסין בעי' כהונת אלהא
 אמ' ליה [בפסא] לרב אמא
 ודאי אמריתו מזדי חבירה
 דראי דמסית וזו חבירה
 ואמ' ליה שקול מן ארעא,
 אמרי' ליה זיל ובין ואיתי
 ודאי. ואמ' ליה, אהת נמי
 בדקין ל' ביב דלית ליה וזו,
 ובכך מפרשונא בתחלת
 המכור מידות פ' יפה
 ומכואר. אמר רב אסי כספין
 להוין ל' כרקקע לאמי אילכת'
 ענין מיטב, היינו דר' יפה
 הונא. אימאן קא' רב אסי.
 אימור (ז') אהין שחלקו
 ובא בעל חוב ונטל חלקו
 של אחד מהן, קא' בטלה
 מחלוקת ותחזיר ותחלקין ב'
 החלקין הנשארים לג'
 חלקים, ושמואל אמר. ויתר.
 קא' רב אסי אמ' נוטל הא
 שנטול חלקו רביע בקרקע
 ורביע במעות. רב אסי
 מספקא ליה אי כרב נטול
 חלקא חלקי' און השנים אי
 שמואל ואינו נוטל כלום.
 כיצד ומספקא ליה, קימי' ל'

(ח) עי' תוס' ד"ה רב הונא. (ז) כן הגי' צרי"ף.

עסיקין. עוררין לומר שלנו היא:
(ו) מלא רוח: ואינא דאמרי אפילו באר
עליו דיש לומר הואיל וסופו לחזור
אפ"ה אינו יכול לחזור צו: דאמר ליי
מך צ"ד שטר טרפא שצדין נטלו
למך ואשלים קרי: רב הונא אמר.
ללא קשיא קראי דלעיל כסף ומיטב
דדחי קאמר רחמנא או כסף יתן לו
או מיטב שדמיין. והא דלא איירי רב
הונא עד הכא משום דצעי לאסוקין
למיתלתא דרבי ישמעאל ור"ע דבשו
לעיל [ח] כשהן שמין אותו (בבבית)
בבשלו הן שמין כו' ועד הכא קמיירי
ואזיל: ליה כסף. ואת אמרת כסף:
דבדילין שיהי' לך כסף ולא שדות:
מחו דמינא אמרינן ליה. למזין:
זיל טרע וזבין. סובין בכסף ואייתי
ליה כסף קמ"ל: לענין מיטב.

דלפ"י יש לו עידיה מסלק ככסף אל
בעי: היינו דרב הוגא. והוא ליה
למימר וכן אמר רב אסי: ונטל
קרקע. בשביל חובות אציהם: דאזיל
אח: ושקיל פלגא כספיים.
עם אחיו והיינו דקאמר הרי הן
בקרקה דבעל כספים נמי יפרע
חצי חובו של אציו: האי ברא והאי
לא ברא. בתמיה. כלומר בעל כספים
לא הוא ברא לפרוע חוב אציו אבל
בעל קרקע הוא ברא: איכא דאמרי.
ללאידך גיסא פרכינן דבעל כספים
לא לייביי דלאמר ליה לבעל קרקע
להכי שקלי כו': לשני אחין שחלקו.
קרקע: וצא ב"ה ונטל חלק האחד
דמשלם לו האחר חצי חלקו או קרקע
או מסלק ליה בזוזי והיינו הרי הן
בקרקה דמצי מסלק ליה בזוזי
בקרקה: בטלה מחלוקת. אותה
החלקה בטלה וחוזרים וחולקים בשוה
מחלקה השאר: ויבר. אבר: רביע
בקרקה. יחזיר לו רביע חלקו או
קרקע או מעות: ורביע במעות.
או רביעית במעות כמו דמנן ביבמות
(דף נ:) חלץ ועשה בה מאמר ונתן
גט ובעל: כיוורשים דמו. ועל שניהם
לפרוע דמנן מחצית חלקו יחזיר לו:
אף כלקוחות דמו. ואין לו עליו כלום
הלכך רביע מאותו חלק המגיעו

יִשְׂרָאֵל דְּקִיטְרִי. שֶׁקָּשׁוּרָה
יִשְׂרָאֵל נָמִי. אֲפִי קָבֵל אַחֲרֵי
יִשְׂרָאֵל עֲבָשׁוּ נָמִי יַחְזוּר וַיִּטְלֵנָה
מִכּוּר: אַחֲוֵי טֶרֶפֶךְ. שֶׁכֶּתְבוּ

. No commercial use allowed

וַיֵּצֵאוּ עָלֶיהָ עֹסְקִין *עַד שֶׁלֹּא הִחֲזִיק בָּהּ יָכוֹל
לַחֲזוֹר בּוֹ מִשֶּׁהִחֲזִיק בָּהּ אֵין יָכוֹל לַחֲזוֹר בּוֹ
מ"ט דָּאֵמַר לִיה חֵיתָא דְקִטְרִי סִבְרַת וּקְבֵלַת
מֵאִימַת הוּאִי חֻזָּקָה *מְכִי דִיִּישׁ אֲמַצְרִי וְדוּקָא
שֶׁלֹּא בִּאֲחֵרִיּוֹת אֲבָל בִּאֲחֵרִיּוֹת לֹא וְאִיכָא
דָּאֲמַרִי *אִפִּי' בִּאֲחֵרִיּוֹת נִמְי דָּאֵמַר לִיה אַחֲוִי
טִירְפֶּךָ וְאַשְׁלֵם לָךְ רַב הוּנָא אָמַר אוֹ כֶּסֶף
אוֹ מִיטְבּ אִתִּיבִיהָ רַב נַחֲמָן לִרְבִּי הוּנָא
יֵשִׁיב *לְרִבּוֹת שׁוּה כֶּסֶף אֲפִילוּ סוּבִין הִכָּא
בְּמֵאִי עֹסְקִין בְּדִלִית לִיה אִי דִלִית לִיה
פְּשִׁיטָא מַהוּ דְתִימָא אֲמַרִין לִיה זִיל טִרַח
זְבִין וְאִיִּיתִי לִיה כֶּסֶף קמ"ל אָמַר רַב אֲסִי
כֶּסֶפִּים הָרִי הֵן כִּקְרַקַּע לְמֵאִי הִלְכְתָא אִילִימָא
לְעִנִין מִיטְבּ הֵיִינוּ דְרַב הוּנָא אֵלֹא לִשְׁנֵי
אַחִים שִׁחְלָקוּ וְנָטַל אֶחָד קְרַקַּע וְאֶחָד כֶּסֶפִּים
וְבֹא בַעַל חוֹב וְנָטַל קְרַקַּע *דִּאֲזִיל הָאִי וְשָׁקִיל
פְּלָגָא בְּכֶסֶפִּים בְּהִדִּיה פְּשִׁיטָא הָאִי בְּרָא
וְהָאִי לֹאֹ בְּרָא אִיכָא דָּאֲמַרִי אֲדַרְבֵּה לֵאדִּיךְ
גִּיסָא דִּא"ל לַהֲכִי שְׁקִיל כֶּסֶפִּים דִּאִי מִגְּנְבִי לֹא
מִשְׁתַּלְמָנָא מִינְךָ וְלַהֲכִי שְׁקִילַת אַרְעָא דִּאִי
מִטְרַפָּא לֹא מִשְׁתַּלְמָא לָךְ מִיִּדִּי מִינָאִי אֵלֹא
לִשְׁנֵי אַחִים שִׁחְלָקוּ וְבֹא בַעַל חוֹב וְנָטַל חֲלָקוּ
שֶׁל אֶחָד מֵהֵן וְהָאִי אֲמַרְהָ רַב אֲסִי חֲדָא זִימְנָא
דִּאִיתְמַר *הָאֲחִים שִׁחְלָקוּ וְבֹא בַעַל חוֹב וְנָטַל
חֲלָקוּ שֶׁל אֶחָד מֵהֵן רַב אָמַר *בְּטַלָּה מִחֲלֻקַּת
וְשִׁמּוּאֵל אָמַר וְיִתֵּר *וּרַב אֲסִי אָמַר נִטְלָה
רְבִיעַ בְּקְרַקַּע וְרְבִיעַ בְּמַעוֹת רַב אָמַר בְּטַלָּה
מִחֲלֻקַּת קִסְבָּר הָאֲחִים שִׁחְלָקוּ כִּיּוֹרְשִׁים הוּוּ
וְשִׁמּוּאֵל אָמַר וְיִתֵּר קִסְבָּר הָאֲחִים שִׁחְלָקוּ
יִלְקוּחוֹת וְכִלּוּקָה שֶׁלֹּא בִּאֲחֵרִיּוֹת דְּמִי וּרַב אֲסִי
אָמַר נִטְלָה רְבִיעַ בְּקְרַקַּע וְרְבִיעַ בְּמַעוֹת *מִסְפָּא
לִיה אִי כִיּוֹרְשִׁין דְּמִי אִי כִלְקוּחוֹת דְּמִי הִלְכֶךָ
נִטְלָה רְבִיעַ בְּקְרַקַּע וְרְבִיעַ בְּמַעוֹת אֵלֹא מֵאִי
הָרִי הֵן כִּקְרַקַּע לְעִנִין מִיטְבּ אִי הִכִּי הֵיִינוּ דְרַב
הוּנָא אִימָא וְכֵן אָמַר רַב אֲסִי א"ר זִירָא אָמַר
רַב הוּנָא *בְּמַצּוּהָ עַד שְׁלִישׁ מֵאִי שְׁלִישׁ
אִילִימָא

יפרע דה"ל ספק ממון וכל ממון המוטל בספק חולקים ואין נוטל עמו אלא רביע והלא יכול לסלקו או בקרקע או במעות : ל"א **ורביע במעות** ממש לבד רביע בקרקע והיינו הרי הן בקרקע. מתפקא ליה אי ביורשין דמו וחיוב להחזיר לו מחצית חלקו קרקע ולא יכול לסלקו במעות או בלקוחות דמו ומיהו כלוקח באחריות דמי וחיוב להחזיר לו מחצית מה שאיבד אבל במעות יכול לסלקו הלכך יחזיר רביע בקרקע ביורשים ורביע במעות כמוכר באחריות. ולשון ראשון שמעתי:

שליש

אבל הכא דבעל הקרקע בספק ולא בעל הכספים דמטלטלי דיי
בעל הקרקע שיחז

וַיִּשְׁרַף הָעֵקֶן שֶׁל אֶחָד מֵהֶם. וְאֵם תֹּאמַר וְהֵאָּה כֵּן אֶחָד חִיִּיב נִתְחַלֵּן (י"ב דף קכד). יֵאלֶּה עֲלֵיהֶם שְׁטֵר חֻב כְּבוֹד נֹתֵן פֶּה שֶׁ יִּרְבֵּה אִמֵּר בַּשָּׂה מַחֲזִיקוֹת. מִשְׁמַע דֵּלָא מִנֵּי לְסוּקוּן בְּזוּזֵי מִדְקָן בְּזוּזֵי בָאִתּוֹ רַבִּיעַ שֶׁנֶּטֶל מִכָּה יְרוּשָׁה וְיֵשׁ לֹמֵר דְּרַב אֲסִי אֵינָה לְבַעַל חֻב נִמֵּי מִסְלָקָנָה בְּזוּזֵי וְרַב אֵין חֻוּשׁ לְאוֹתָה סְבָרָה אֲסִי דֵּק קִי: דִּמְשַׁמַּע הָס דֵּל מִנֵּי מִסְלָק לִיֵּה בְּזוּזֵי וְאֵם תֹּאמַר מִכָּה מִכָּה (עפ"י דף לה) דְּשׁוּמָא הִדְרָא לְעוֹלָם וְיֵשׁ לֹמֵר דִּנְפָקָא

בִּיּוֹרִשִׁים הָיוּ. לֵאמֹר כִּלְקוּמוֹת בַּחֲמִיטוֹת הֵיוּ אֲמָתִי בְּטֵלָה מִחֲלוּקִי שְׂנוֹטֵל חֲלוּקִי בִּקְרָקָה אוֹ בְּמַעֲוֹת מִשּׁוֹם דִּמְסַפְקָא לִיָּה שְׂמַסְפָּקָא לִיָּה לְרַב אֲסִי כִלְלֵי בִּיּוֹרִשִׁים לְדַמָּא פְּשִׁיטָא לִיָּה לְלֹא כִיּוֹר שְׁלָא בַּחֲמִיטוֹת לִכְךָ נִרְאֵה כְּשֶׁנֶּשֶׂן אַחֲרָיו: **הִלְכֵךְ** נוֹבֵא רְבִיעַ בְּרַב

בן נוטל חצי חלקו המגיע. וזה החצי עוד מספקא ליה אי יורש הי כרב וקרקע נוטל אי לוקח
בן זה החצי שנוטל מקבל (מקבל) רביע כל חלקו מעות ורביע קרקע נמצא שני רביעים חצי.
ולוקח באחריות ואית ליה מעותיו אי לוקח שלא באחריות ולית ליה ולא מידי. טרינן כולי האי
הדיא פסקינן באחרית פ' האומר לחבירו בית כור עפר אני מוכר לך, והילכת' בטלה מחלוקת.

צמח

ארבעה אבות פרק ראשון בבא קמא

פ.

עין משפט
נר מצוה

ע"א ב ג מ"י פ"ט מהלכות
מכירה הל' ב סמג עשין
סב טוש"ע ח"מ סימן רכו
סעיף ה:

עַחַד הַמַּי פִּי מַהֲלִי
נַחֲלוֹת הַלֵּכָה אֶל סִמָּה
עֹשִׂין לוֹ טוֹשׁ"ע ח"מ סִימָן
קָעָה סְעִיף ד':

עמ"ו מ"י פ"ב מהלכות
שכנים הלכה יב ופ' יא
מהלכות שמיטה ויזל הלכה ב
סמג עשין פ"ב טו"ש"ע ח"מ

סימן קעג סעיף ג:
עמ' ז [רב אלפס פ"ג דסוכה
דף רמז]:

מוסף רע"י

ויעצאו עליה עסיקין.
עורקין, כמו (בראשית טז)
המחשבים (ב"מ יד). (עד
כאן) השאלה החזרה בו יכול
לסל לא נתן מעות
(כתובות צג. וב"מ יד). אינו
יכול לחזור בו. ואפילו
יכול מעות ומהמעות נקנית
במחשבים ומהמעות על אף מלוה
שקרקע (ב"מ יד). ששקרקע נקנית
במחשבים כי אייל חזק וקני יוש
ששחמחמקין מיד ומהמעות מעות
לאחור ומן המחשבים (ב"מ צג).
נחמחמקין המעות (כתובות צג).

ממלא קשרים (שם וב"ח שם).

בספר ויקרא. דעם חומש
בספרא. כלומר ומצאנו לאחד
המפורש מספח (חובות צא)
עליו דרש אבאיו. וכל
הקובץ מירי אל הדבר
השלישי דם הקדש לתקן
ההנהלה (חוקי דרשני) על
הדבר ונדר (חוקי דרשני) על
ההנהלה. מכרה לו
אילו יול לאחד זו מחמת
השקפה, על אופן חסד
עלם הדא אטורא דא
למחן סן (חובות צא) אע"פ
הנהגה סן עלים דא דין
לחן, יול לאחד, זו מחמת
עליו לא מצי אשכח
הואיל וספק לשלם לי משומי
השם דרשני תנכנכ
האורי טירפא ראשם
לך. כשעמידון וכו' דין
יביתון לך דרשן ספק טורפ
עלם דרשן טורפא מחס
כעלם לא אשכח דין וכל
דא מחס (שם) אחרי טירפא,
עסר טירפא מצי שטכנו
סן שלם שטח מרד דין וכל
על לטורף. וכל זמן

ישיב. ישיבה (חובות צ"ס). ודואל זה מן חסר
המקור והמקום הנדרש מידת נחישות
הנדרשת לביצוע עניין שאלו וכו'.
ישיב. ישיבה (חובות צ"ס). ודואל זה מן חסר
המקור והמקום הנדרש מידת נחישות
הנדרשת לביצוע עניין שאלו וכו'.

יִשְׁרָאֵל יֵשׁ עֲלֵיהֶם לַפְּרֹעַ צִין
חֹבֶת אֲבִיָּה, דְּמִשּׁוֹ
לֹא אִסְתַּלֵּק מִקְרָקָעִי
מִצֵּל חֹב דְּאֲבוּהוֹן,
דְּסִצְרָא לִיה לְרַב יֵשׁ בְּרִירָה,
הַדָּבָר שׁוֹכֵה כָּל אֶחָד
בְּחֻלְק הָרָאִי לוֹ וּנְמַלֵּא דְלֹא

יריין זאז לזאז ביוזאז, דלרר אפן
בצוריררר ונמאז שכל אחד נוטל
קאס שלא באחריות דמו, כאילו
לחברו קיי"ל אחריות טעות
בכדי, אזל לגבי ירושת אחין
חלקן לגמרי שלא יקבל חבירו
זאז אי ביררשין דמו. וזייב
זאז מאלקאנא לייב בוזא, ובשציל
זאזאחאד ספק לו הלכה בדברי
באזי אס יעלקט בקרקע אז

ויצאו עליה עסיקין. פירוש עוררים אצל אין נפרש אנסים דא"כ אפי' באחריות משהחזיק בה אמאי יכול לחזור לימא ליה מוזל גרס: **משהחזיק בה אין יבול לחזור.** צפ"ק דצ"מ (דף יד:) פרש"י א"ע שלא נתן מעות דקרקע נקנית בחזקה וקשה

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed

ועוד מאי קבעי מאימא הוה חזקה מתניתין היא בפרק חזקה הבתים (ב"ב דף מ"ג.) נעל פסך וגדר ועוד מאי קבעי הכא טפי משאר דוכמין ועוד דלייש אמריה משמע דריסא בעלמא שהולך סביב המצרים וגרסה לפרש דמייירי שקנאו בקנין גמור בחליפין או בשטר או בחזקה או רפק זה פורמא ודעמו של אדם אע"פ שקנאו בקנין גמור אל יאילו עוררין יכול לחזור בו [א] כל זמן שלא הלך אמריה השדה לארסה ולרסא ענייני השדה והיינו דלייש אמרי [ב] ובלא נתן מעות איירי דאי בנתן מעות איירי אפי' בחזירות נמי אמאי יכול לחזור בו משהחזיק זה וכל לעולם יכול לחזור בו [ג] וא"ל וימלא ליה שקול ארעא בוחך וי"ל כגון שהחלו אי נקי כיון שלא עליה עוררין אין שום כמו שהיה שום צעעה שקנאו:

כספים וְאֵי מִגְנֵי לֹא
 יִשְׁקֹלֶת אֶרְעָא דְאִי
 לֶךְ מִיֵּד מִינָא אֵלֹא
 בַּעַל חֹב וְנִטְל חֲלָקוּ
 הָרַב אִסִּי חֲדָא זִימְנָא
 קָמוּ וּבֹא בַּעַל חֹב וְנִטְל
 אִמְרִי "בְּטַלָּה מַחְלֻקֹּת
 וְרַב אִסִּי אִמְרִי נִטְל
 מַעֲוֹת רַב אִמְרִי בְּטַלָּה
 שְׁחֲלָקוּ כִּיּוֹרִשִׁים הָווּ
 סִבְרֵי הָאֲחִיִּים שְׁחֲלָקוּ
 נֶאֱחָרִיּוֹת דְּמִי וְרַב אִסִּי
 רַבִּיעַ בְּמַעֲוֹת * מִסְפָּקָא
 כְּלֻקְחוֹת דְּמִי הִלְכְךָ
 יַע בְּמַעֲוֹת אֵלֹא מִזֵּי
 שֶׁבֶט אִי הִכִּי הֵייוּ דְרַב
 רַב אִסִּי א"ר זִירָא אִמְרִי
 שְׁלִישׁ מִזֵּי שְׁלִישׁ
 אִילִימָא

טרח וזבין ואיימי זוזי כדאמר התם ולוקח שנמצא מקחו מקח טעות
 כמו כן דינו כדאמרין לקמן בפרק הפירה (דף מו: וס) ופועל אי
 לית ליה זבעל הבית זוזי אמר ליה זיל טרח וזבין ואיימי זוזי כדמוכח
 בהבית והעלייה (ב"מ דף קמ). דאין יכול לומר לו טול מה שעשית
 בשכרך: **פשיטא** האי ברא והאי לאו ברא. וא"ת ואמאי
 פשיטא ליה והא שמואל אמר כשמוקד בא ב"ח ונטל חלקו של אחד
 מהם ויחר וי"ל כשחלקו קרקע דוקא אי לית ליה דויתר דשניהם
 עומדים כפסקא או כמו כו' ועל דעת כן חלקו דמי שיפסיד יפסיד
 וי לא משמענדי לב"ח פשיטא דעל דעת כן חלקו שאם יפסיד
 על זעל כפסי:

פרוע חוב אציהן ואין יכול לטול חלק האחד דקמתי צפרק יש
 כס ויש לומר דמיירי הכא ששאלו אפותיקי:
 דאמר בטלה מחלוקת ותימה מ"ש מדרב אסי דאית ליה שיכול לסלקו
 ליירא ליה דאפילו הוו יורשים מני לסלקו צווי משום דאמר ליה
 ג דמיירא ששאלו אפותיקי לא מיירי כעין אפותיקי דהמקבל (ב"מ
 כס יתן מעות ויפדה הקרקע דאמר לו דקיימא לן פרק המפקיד
 גה היכא דזבנה או אורחא דמלך הם דלא דהרא:

ישלם לו מעות: **רַב** אָמַר מִסְפָּקא לִיָּה בּוֹ! בְּלָשׁוֹן רֵאשׁוֹן פִּיָּה
אִי כּוֹרֵצִין הוּא אִי בְּלִקְוֹמוֹת שְׁלָל בְּחִמְרִית הוּא וְקָסָה מִמֶּלֶךְ לְגַמְרָא
סִי יִינְהוּ אֲלֵל מִסְפָּקא לִיָּה אִי הוּא בְּלִקְוֹמוֹת בְּחִמְרִית אוֹ בְּלִקְוֹמוֹת
קָע וְרִבְעֵי בְּמַעֲוֹת. לָלֵךְ שִׁיךְ זִיָּה הַמּוֹצֵא מַחֲזִירוֹ עָלָיו רֵאשִׁיָּה:
אִילִימָל

[illegible]